

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2013 de către condamnatul

Svistal Igor Nicolai, născut la 19 septembrie 1988, originar și domiciliat în mun. Chișinău, bd. Alba Iulia 194/2 ap. 5;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 25.05.2012– 04.10.2012 (prima instanță)

2. 06.11.2012 – 21.01.2013 (instanța de recurs)

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 04 octombrie 2012, *Svistal Igor Nicolai* a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 80, 81 Cod penal la 8 (opt) luni închisoare.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 22 iulie 2010, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa de 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

1.1. Cauza a fost examinată în procedură specială, în baza acordului de recunoaștere a vinovăției.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, Svistal Igor Nicolai la data de 26 martie 2012, în jurul orelor 21:40, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fără permis de conducere, conducea

automobilul de model „Nissan Almera” cu n/î C PA 293, pe str. Albișoara, intersecție cu str. Petru Rareș, mun. Chișinău, a fost stopat pentru verificarea actelor de către un colaborator de poliție.

În procesul verificării actelor, inspectorul a observat că inculpatul prezenta semne evidente de ebrietate alcoolică.

Pentru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, conducătorul auto a fost condus la medicul narcolog din cadrul IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, pentru a trece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, stabilindu-se ulterior starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Prin acțiunile sale, inculpatul a ignorat prevederile art. 10 alin. (2) lit. a) și art. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere.

3. Împotriva sentinței au declarat recursuri avocații Bortă Ghenadie și Augustin Procopovici în numele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Svistal Igor să-i fie stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate, menționând că sentința este ilegală, unilateral motivată, iar pedeapsa prea severă, întrucât prima instanță nu a luat în considerație că ultimul și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele săvârșite, are la întreținere un copil minor, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2013, recursurile avocaților Bortă Ghenadie și Augustin Procopovici în numele inculpatului au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței, fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, pedeapsa aplicată lui Svistal Igor sub formă de închisoare este una rezonabilă pentru atingerea scopului urmărit de pedeapsa penală și prevenirea săvârșirii de către ultimul de noi infracțiuni.

5. Decizia instanței de recurs a fost contestată la 08 iulie 2013, cu recurs în anulare de către condamnat care, fără a invoca vreun temei din prevederile art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de recurs, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece probele din dosar au fost falsificate, el fiind ilegal atras la răspundere penală.

Mai mult, autorul recursului invocă faptul că semnând acordul de recunoaștere a vinovăției în prezența avocatului său, ultimul nu a înțeles ce semnază, iar dovezile prezentate procurorului, au fost ridicate din dosar și distruse. La fel, indică că nu a fost audiat martorul Cheptea Octavian, care fiind la volanul automobilului de model „Nissan Almera”, s-a simțit rău, a ieșit din mașină și a plecat, recurentul fiind nevoit să urce la volanul acestuia și să acționeze în stare de extremă necesitate.

6. Verificând argumentele invocate în recursul în anulare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 6 pct. 44) și 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Însă, conform art. 453 alin. (2), 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală, nu cuprinde menționarea acestor cazuri și argumentarea ilegalității hotărîrilor atacate.

Totodată, în conformitate cu aceste prevederi legale, în recursul condamnatului nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual - penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărîrea atacată, omițîndu-se și argumentarea ilegalității hotărîrii contestate, cu indicarea unor erori de drept concrete.

Astfel, instanța de judecată corect a stabilit vinovăția lui Svistal Igor în comiterea infracțiunii incriminate, iar încadrarea juridică a acțiunilor acestuia în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal este justă.

Toate probele au fost administrate și cercetate cu respectarea normelor procesual-penale, iar aprecierea lor a fost efectuată în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Motivul invocat de condamnat privind nerecunoașterea vinovăției se respinge ca neîntemeiat, deoarece condamnatul a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, acesta fiind semnat de către el, a menționat că își recunoaște vinovăția din dorință proprie întrucît este vinovat (f.d. 65-67).

La fel, se respinge ca neîntemeiat argumentul invocat de condamnat precum că a semnat acordul de recunoaștere a vinovăției, fără a înțelege ce semnează, din motiv că în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 504 - 505 Cod de procedură penală, între inculpat și procuror, în prezența apărătorului, a fost încheiat acord de recunoaștere a vinovăției și fiind respectate prevederile art. 506 - 507 Cod de procedură penală, acesta a fost examinat și acceptat de instanța de judecată.

Nu poate fi reținută nici afirmația condamnatului precum că procurorul a distrus probele prezentate de către ultimul în cadrul urmăririi penale, din considerentele indicate mai sus.

Mai mult ca atît, conform acordului de recunoaștere a vinovăției, la întrebarea instanței privind recunoașterea vinovăției sale, acesta a declarat că nu a fost de nimeni influențat, își recunoaște vinovăția din dorința proprie, întrucît a săvîrșit fapta imputată (f.d. 70-71).

Conform recursurilor ordinare declarate de avocați în numele inculpatului, a fost indicat faptul că ultimul și-a recunoscut vinovăția, solicitînd aplicarea unei pedepse mai blînde, nonprivative de libertate.

La fel, instanța de recurs menționează că, conform prevederilor art. 509 alin. (6) Cod de procedură penală, la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției,

sentința adoptată poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Astfel, instanța de recurs corect a apreciat starea de fapt reținută și de drept apreciată de către prima instanță, care concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, examinate și relatate în cuprinsul hotărârii atacate, iar la stabilirea pedepsei condamnatului, i s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul și caracterul prejudiciabil al faptei, persoana celui condamnat și circumstanțele cauzei și just i-a aplicat acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare, care este echitabilă faptei săvârșite, va asigura atingerea scopului pedepsei și va contribui pozitiv la corectarea și reeducarea condamnatului.

Astfel, Colegiul penal menționează că în baza circumstanțelor expuse, hotărârea judecătorească atacată este legală și întemeiată, iar recursul inculpatului urmează a fi respins ca inadmisibil din motiv că acesta nu a adus careva argumente întemeiate în susținerea poziției sale, neinvocând care vicii în cadrul procedurii precedente ar fi putut să influențeze soluția pronunțată în cauza dată.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1), (2) pct. 4), art. 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul *Svistal Igor Nicolai* împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2013 în cauza penală în privința sa, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 noiembrie 2013.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului
Judecător:

Ghenadie Nicolaev

